

ZWARTBOEK - Warmtewet en ACM Besluit

Bij het opstellen van dit zwartboek is er van uitgegaan dat de lezer inhoudelijk op de hoogte is van de:

- Warmtewet - Wet van 17 juni 2013.
- Staatscourant van 8 dec. 2014 - Regeling tot wijziging van de Warmteregeling.
- ACM Besluit - Kenmerk ACM/DE/2014/206989 - voor het jaar 2015.

Daarom is er, als inleiding, volstaan met een beknopte herhaling van de belangrijkste bepalingen, t.w.:

- De maximumprijs
*Is gebaseerd op de integrale kosten die een gebruiker zou moeten maken voor het verkrijgen van dezelfde hoeveelheid warmte bij het gebruik van gas als energiebron.
Deze kosten worden bepaald met de rendementmethode.*
- Warmte
Warm water bestemd voor ruimteverwarming of warm tapwater voor sanitaire doeleinden en huishoudelijk gebruik.
- De leverancier van warmte brengt ten hoogste in rekening:
*De maximumprijs (als hiervoor omschreven).
De redelijke kosten voor het ter beschikking stellen van een warmtewisselaar.
Het tarief voor de meting van het warmteverbruik.*

De integrale kosten die een gebruiker zou moeten maken, ook wel Niet Meer Dan Anders (NDMA) beginsel genoemd, betreft de volgende kostenposten:

1. Eenmalige Aansluitbijdrage, voor de aansluiten op het warmtenet.
2. Rentabiliteitsbijdrage, door het niet uitvoeren van de gewenste isolatie.
3. Jaarlijkse Vaste Kosten, gelijk aan het vastrecht G6 gasaansluiting en meetdienst.
4. Jaarlijkse Vaste Kosten, gelijk aan het verschil aan kapitaalslasten gas en warmte.
5. Jaarlijkse Vaste Kosten, gelijk aan het verschil onderhoudskosten gas en warmte met compensatie voor verplicht elektrisch koken.
6. Jaarlijkse Vaste Kosten, voor het beschikbaar stellen van de warm tapwatervoorziening.
7. Variabele Kosten, volgens de ACM Verbruikmethode.
8. Variabele Kosten, volgens de NMDA Rendementmethode.
9. Gasprijs per m³, voor het vaststellen van de maximumprijs.

Conclusie

De hierna uitgewerkte kostenposten 1 t/m 9 laten zien dat, als gevolg van de daarin aangehaalde gebreken en tekortkomingen van de Warmtewet en ACM Besluit, alsmede de als gevolg daarvan ontstane misstanden, als conclusie heeft dat niet aan het NMDA beginsel wordt voldaan.

Het gevolg hiervan is kort samen te vatten met Almere als voorbeeld.

Daar is volop ingezet op kavel verkoop in het kader van het betaalbaar zelf bouwen, waarbij de zelfbouwer de vrije keuze is geboden van:

- Kavel met mogelijkheid van aansluiting op het gasnet.
- Kavel met verplichte aansluiting op het warmtenet.

Kiest de zelfbouwer voor een kavel met verplichte aansluiting op het warmtenet, dan worden zijn kosten hierdoor EUR 600 tot EUR 900 jaarlijks hoger, gerekend voor 2015, dan wanneer gekozen zou zijn voor een kavel met mogelijkheid van aansluiting op het gasnet.

1. Eenmalige Aansluitbijdrage, voor de aansluiten op het warmtenet.

Voor het verkrijgen van warmte is een aansluiting op het warmtenet noodzakelijk en dus vallen de kosten voor de eenmalige aansluitbijdrage, binnen de bepalingen van de Warmtewet.

De Warmtewet voorziet echter slechts in het uiterst zeldzame en het vrijwel nooit voorkomende geval van een onvoorzienne aansluiting op het warmtenet.

Het ACM Besluit bepaald voor deze situatie dat de maximum bijdrage gelijk is aan de eenmalige aansluitbijdrage voor G6 aansluiting op het gasgasnet, t.w.: EUR 928,01 incl. BTW voor 2015.

De algemeen voorkomende voorzienne aansluiting op het warmtenet is volledig buiten beschouwing gelaten, waarvoor geen enkel verklaring is gegeven of te vinden.

Het gevolg van deze tekortkoming is aan te geven met Almere als voorbeeld.

Daar is ingezet op kavel verkoop in het kader van het betaalbaar zelf bouwen, waarbij de zelfbouwer voor 2015 met volgende eenmalige aansluitbijdrage dient te rekenen:

- Kavel met - mogelijkheid van aansluiting op het gasnet - EUR 895,40 incl. BTW.
- Kavel met - verplichte aansluiting op het warmtenet - EUR 6.997,40 incl. BTW al of EUR 4.380,20 incl. BTW, afhankelijk van de gekozen locatie.

Hierdoor kan van het in de Warmtewet beoogde NMDA beginsel geen meer sprake zijn.

2. Rentabiliteitsbijdrage, door het niet uitvoeren van de gewenste isolatie.

Deze (bewust ?) in de Warmtewet weggelaten bijdrage is gericht op het weglaten van de gewenste isolatie bij warmtewoning, zoals deze wordt uitgevoerd bij een vergelijkbare gaswoning.

De hiermee uitgespaarde isolatiekosten worden vervolgens onderdeel van de eenmalige aansluitbijdrage op het warmtenet.

De isolatiekosten van de warmtewoning en de vergelijkbare gaswoning zijn dus gelijk, maar de uitvoering nadrukkelijk niet, waardoor het warmteverbruik van de warmtewoning blijvend hoger is.

Dit is niet alleen in strijd met het NMDA beginsel, maar ook met de doelstellingen van de overheid die gericht zijn op het terugdringen van het energieverbruik.

3. Jaarlijkse Vaste Kosten, gelijk aan het vastecht G6 gasaansluiting en meetdienst.

Het ACM Besluit stelt dat de jaarlijkse vaste kosten van het vastrecht van de warmteaansluiting en de kosten van de meetdienst, gelijk zijn aan die van een gasaansluiting.

Onjuist is echter om de lagere kapitaalslasten, door veronderstelde lagere investeringen bij een warmtewoning t.o.v. een gaswoning, hieraan toe te voegen en in op te nemen.

Dit investeringsverschil is n.l., als onderdeel van de eenmalige aansluitbijdrage, al in rekening gebracht waardoor deze kapitaalslasten nu voor een tweede maal voor rekening van de warmteafnemer komt.

Het ontstaan van deze fout zal wel zijn oorsprong vinden in het feit dat de men voor de voorziene aansluiting de eenmalige aansluitbijdrage volledig buiten beschouwing heeft gelaten.

4. Jaarlijkse Vaste Kosten, gelijk aan het verschil kapitaalslasten gas en warmte.

De bedragen in het ACM Besluit die voor deze de investeringen worden gehanteerd zijn 25% (bij gas) tot 65% (bij warmte) hoger dan de werkelijke kosten uit de dagelijkse praktijk.

Het zal duidelijk zijn dat het opdrijven van deze kosten ook van invloed is op de hoogte van verschil in kapitaalslasten.

Bovendien is dit investeringsverschil, als onderdeel van de eenmalige aansluitbijdrage, al in rekening gebracht waardoor deze kapitaalslasten nu voor een tweede maal voor rekening van de warmteafnemer komt.

Het NMDA beginsel is dan ook volledig zoek.

5. Jaarlijkse Vaste Kosten, gelijk aan het verschil onderhoudskosten gas en warmte met compensatie voor verplicht elektrisch koken.

Vraag is of de gehanteerde bedragen wel marktconform zijn.

Daarbij moet nog worden opgemerkt dat een warmtewisselaar volledig vrij van onderhoudskosten is. Bovendien is in het ACM Besluit de compensatie, voor verplicht elektrisch koken, voor 2015 teruggebracht tot een marginaal bedrag.

Er is dan ook alle reden om de naleving van het NMDA beginsel hier in twijfel te trekken.

6. Jaarlijkse Vaste Kosten, voor het beschikbaar stellen van de warm tapwatervoorziening.

De warmtewet volstaat met “*Een leverancier heeft tot taak er zorg voor te dragen dat binnen een redelijke termijn en tegen redelijke tarieven en voorwaarden aan verbruikers een Warmtewisselaar ter beschikking wordt gesteld door middel van huur*”.

Hiermee is echter bedoeld *redelijke tarieven en voorwaarden* voor het beschikbaar stellen van de warm tapwatervoorziening, waarvoor twee mogelijkheden zijn:

- Centrale Tapwater bereiding (CTW) door de *leverancier*.
De warmteafnemer heeft dan een aansluiting voor tapwater levering, met verbruikmeter (m3). Hiervoor geldt dan een vastrecht.
- Individuele Tapwater bereiding (ITW) door de warmteafnemer zelf.
De *leverancier* stelt dan een warmtewisselaar ter beschikking. Hiervoor geldt dan een huur.

Voor beide situaties gaat het om het *beschikbaar stellen tegen redelijke tarieven en voorwaarden* van een warm tapwatervoorziening van de standaard comfortklasse CW4.

De warmteafnemer heeft wel de mogelijkheid deze te laten vergroten tot comfortklasse CW5 of CW6.

Het is onverklaarbaar waarom deze, voor de warmteafnemer noodzakelijke warm tapwatervoorziening, in het ACM Besluit volledig buiten beschouwing is gelaten.

Het is spijtig hier te moeten opmerken dat de *leveranciers* met de hen geboden vrijheid wel raad weten, wat een flinke aanslag betekent op de portemonnee van de warmteafnemer.

Als voorbeeld Almere waar met de invoering van de Warmtewet (1 januari 2014) het vastrecht of huur voor de warm tapwatervoorziening CW4, per direct werden verdubbeld tot 190,96 EUR incl. BTW.

Klagen hierover heeft voor de warmteafnemer geen enkele zin want: welke instantie ? is er om vast te stellen wat de grens is van het NMDA Beginsel voor *redelijke tarieven en voorwaarden*.

Deze omissie in de Warmtewet, gevolgd door het buiten beschouwing laten in het ACM Besluit, heeft meerdere misstanden tot gevolg die desgevraagd nader kunnen worden aangegeven en toegelicht.

Het probleem is eenvoudig weg te nemen door in de eenmalige aansluitbijdrage de kosten voor de eerste aanschaf en installatie op te nemen, van een HR CV combiketel met naar keuze een warm tapwater comfortklasse CW4 , CW5 of CW6.

Hierdoor worden de warmteafnemers volledig gevrijwaard van vastrecht of huur voor de door hun gewenste warm tapwatervoorziening omdat de *leverancier* dan gehouden is deze voor eigen rekening ter beschikking te stellen.

Op deze wijze is dan voldaan aan het NMDA beginsel, de integrale kosten.

7. Variabele Kosten, volgens de ACM Verbruikmethode (zie bijlage)

De ACM Verbruikmethode bepaald de maximum prijs voor warmte in m3 gas per GJ warmte.

Hiervoor geldt de warmtebereiding met een HR CV combiketel als maatstaf, bestaande uit:

- Opwekrendement voor ruimteverwarming (η ruimte), welk opwekrendement vervolgens is verlaagd met de veronderstelde leidingverliezen in de gaswoning.

- Opwekrendement voor warm tapwater (η tap), welk opwekrendement vervolgens is verlaagd met de veronderstelde leidingverliezen in de gaswoning.

-4-

7. Vervolg

- De aldus bepaalde opwekrendementen worden vervolgens in de verhouding 79% (η ruimte) en 21% (η tap) samengebracht tot het combitarief voor warmte in m³ gas per GJ warmte.

Door de ACM Verbruikmethode zit nu het warme tapwater in de radiatoren van de ruimteverwarming, waar de warmteafnemer het vervolgens maar weer zelf moet uithalen met een warmtewisselaar. Dit is niet alleen volstrekte onzinnig bedacht maar heeft ook tot gevolg dat de warmteafnemer twee maal (dubbel) betaald voor zijn warm tapwater bereiding.

De ACM Verbruikmethode is dus in strijd met de Warmtewet die de Rendementmethode voorschrijft, waardoor het combitarief voor warmte niet voldoet aan het NMDA beginsel.

8. Variabele Kosten, volgens de NMDA Rendementmethode (zie bijlage).

De NMDA Rendementmethode bepaald de maximum prijs voor ruimteverwarming in m³ gas per GJ warmte en de maximum toeslag voor warm tapwater als m³ gas per m³ warm tapwater.

Hiervoor geldt de warmtebereiding met een HR CV combiketel als maatstaf, bestaande uit:

- Energetisch opwekrendement voor ruimteverwarming (η ruimte).
Hiermee is de maximum prijs bepaald per GJ warmte.
- Energetisch opwekrendement voor warm tapwater (η tap).
Hiermee is de maximum toeslag bepaald per m³ warm tapwater.

Dat hiermee is voldaan aan de Warmtewet en NMDA beginsel behoeft verder geen betoog.

9. Gasprijs per m³, voor het vaststellen van de maximumprijs.

Tot de komst van de Warmtewet mocht gerekend worden op: *“Er is gezocht naar een mogelijkheid om de stadswarmte klanten mee te kunnen laten profiteren met de vrije energiemarkt. Daarvoor is als oplossing gevonden de laagste gasprijs in Nederland. Die gasprijs gebruiken we om uw prijs voor een GJ stadswarmte te bereken”.*

Nu moet helaas worden vastgesteld dat de warmteleverancier simpelweg is overgestapt op het in de ACM Besluit aangegeven maximum prijs.

Door de komst van de Warmtewet en ACM Besluit is dit oorspronkelijke NMDA beginsel losgelaten..

Schets - ZWARTBOEK - Variabele Kosten

